

KLOKOČÍ

DĚJINY A PŘÍTOMNOST OBCE

Klokočí, Obecní úřad Klokočí, 2007, 240 s.

Struktura knížky vzniklé pod redakčním vedením Heleny Kovářové za účasti Jiřího Lapáčka, Oldřicha Šnajdárka, Anny Koláčkové a dalších autorů je pro regionální monografie obvyklá – dějiny obce, významných objektů, spolků, osobností, pamětihodností atd. Celkově však jde o vzorovou práci. Došlo tu zjevně k funkčnímu spojení čtyř prvků, z nichž žádný sám o sobě nestačí. Zaprvé tu byla místní samospráva s touhou mít knížku o obci; zadruhé vědomí, že knížka by měla být dobře vypravená a odborně fundovaná; zatřetí tu byli kvalitní historikové ochotní zhostit se úkolu a za čtvrté pro ně tato obec nebyla jen jednou z mnoha jiných, ale bylo to místo, o něž se zajímali dlouhodobě. Že to zdaleka není samozřejmé spojení, ukazuje např. knížka o blízkém Milenově (2008) a koneckonců i monografie o Drahotuších (2008), o nichž snad pojednáme v některém z příštích čísel *Kdysi* a nedávno.

Přesto, že publikace je velmi kvalitní obsahově a velmi hezká vizuálně, je povinností recenzenta hledat také vady na kráse. Jako doklad toho, že sběr podkladů nikdy není úplný, uvedme chybějící znalost o existenci pečeti obce Klokočí z roku 1766 uložené v Městském muzeu a galerii v Hranicích (přír. číslo 1280/64/10), které roku 1906 daroval muzeu tehdejší klokočský starosta Jan Lesák (zde reprodukuje zrcadlově obráceně, aby text byl čitelný).

Ne zcela se podařilo vyhnout nežádoucímu tematickému prolínání, které běžně způsobuje širší autorský kolektiv. Starší dějiny obce z pera Heleny Kovářové a Jiřího Lapáčka mají v podstatě kronikářskou strukturu a jsou trochu zahlceny jednotlivostmi. O obci tak malé, jako je a bývalo Klokočí, se samo-

19. století nezachovalo příliš odtud snaha podchytit (zdá). Trošku tu chybějí meny, což samozřejmě rádi o některé z Chvályhodná je události v historikem i pro neškolitext se všemi lánourbariálními fasmí skicami stranknihy je umístěna ka soupisů obyvatel loučných a kopaninletí až po sčítání lidu v jediná podstatnější námit- „akademická“. V knize najdeme

pohled na dějiny obce chybí. Myslím tím sestavení rodokmenů klokočských rodin pomocí údajů z matrik a gruntovních knih. S jejich pomocí by se před námi otevřela skutečná mikrohistorie obce (zatímco autoři nám nabízejí spíš pohled „zvenčí“). Takové bádání by si ovšem samozřejmě vyžádalo mnoho let práce a sám netuším, zda by bylo čtenářsky nosné.

zřejmě pro období až do poloviny mnoho záznamů. Zřejmě všechno (alespoň se to tak odkazy na archivní pramě vadí jen těm, kteří událostí věděli víc. snaha vysvětlovat rickém kontextu, leného historika je vými vizitacemi, semí a indikačnitvitelný. V závěru cenná edice několic Klokočí, od register ných z 20. let 16. storoce 1921. S tím souvisí ka, která je ovšem trochu stovky jmen, ale genealogický

JAROVÍR NADŠENÝ